

[Erna Sørensen.]

været en glædelig udvikling på dette område, og de forskellige love har virket tilfredsstillende. Vi ser ikke nogen grund til at optage loven om bekæmpelse af spædbørnsdødeligheden til revision nu, men ønsker, at man arbejder videre ad den samme linje og forhåbentlig snart i flere kommuner opnår at få sundhedsplejersker. Af den foreliggende statistik kan man se, at der er en noget uheldig fordeling af sundhedsplejersker rundt i landet. Man må altså appellere til flere kommuner om at tage denne vigtige opgave op.

Jeg vil som sagt gerne tiltræde, at vi udskyder den omtalte revision til folketingsåret 1961-62.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg forstår, at alle er enige i, at det var et godt initiativ, der blev taget, da vi fik gennemført loven om bekæmpelse af spædbørnsdødeligheden, og vi kan se, at det har ført til et godt resultat i de år, der er gået. Jeg vil slutte mig til de ønsker, der her er blevet fremsat af foregående ordførere om, at der i praksis bliver bygget videre på denne lov, så at den får endnu større anvendelse. Jeg kan slutte mig til, at vi udskyder revisionen.

Petra Petersen: Min gruppe kan ikke tiltræde, at vi udskyder revisionen af loven om bekæmpelse af spædbørnsdødeligheden. I sin sættelsestale sagde indenrigsministeren, at der overalt i landet har været en voksende interesse for ansættelse af sundhedsplejersker og for betydningen af deres arbejde. Ministeren sagde videre, at loven har virket efter sit formål, og derfor skønnede man altså ikke, at der var grund til at tage den op til revision.

Befolkningen var meget skeptisk over for loven om sundhedsplejersker, da man vedtog den i 1937, og jeg ved, der var en del mødre, der dengang fandt, at det var utidig indblanding, hvis det offentlige sendte en sundhedsplejerske til dem for at blande sig i plejen af deres børn, og de afviste hjælpen. Det skete mange steder. Jeg er klar over, at det er et overstået stadium. Mødrene betragter ikke længere sundhedsplejerskernes arbejde som en kontrol af deres større eller mindre færdighed i plejen af deres spædbørn, men som, hvad der

var lovens hensigt, en hjælp til fremme af sundheden og levedygtigheden blandt spædbørnene.

Imidlertid synes jeg, at den voksende interesse, som ministeren taler om, for en dels vedkommende bliver stoppet hos de kommunale myndigheder. Det er i år 20 år siden, loven blev vedtaget. Den blev ikke dengang — som f. eks. loven om skolelæger — gjort obligatorisk, hvad den absolut burde have været. Jeg er derfor ikke enig med ministeren i, at loven har virket efter sit formål, thi formålet må have været, at loven skulle gennemføres overalt i landet og ikke blot dække en del af landet, som tilfældet er nu.

Jeg er klar over, at de store krav, man dengang stillede og stadig stiller til sundhedsplejerskeuddannelsen, var medvirkende til, at loven i de første år ikke kunne gennemføres overalt, fordi der ikke var sundhedsplejersker nok. Jeg er også indforstået med, at København og de større byer har lettere ved at gennemføre en lov som denne; det er sværere i landkommunerne, hvor der er spredt bebyggelse o. s. v. Det var også rimeligt, at man dengang gav landkommunerne en rimelig frist til at tage stilling til problemerne. Men når vi i bemærkningerne til lovforslaget ser, at der af landets samlede kommuner — et antal på 1 389 — stadig er 870, der er udækket, synes jeg ikke, man kan sige, at loven har virket helt efter sin hensigt. Jeg vil gerne spørge ministeren: er det mangel på sundhedsplejersker, der er årsag til, at vi ikke er i stand til at dække landkommunerne? Det er særlig de jyske landkommuner, der drejer sig om. Endelig vil jeg gerne spørge ministeren, om man ingen steder anvender sundhedsplejersker eller skolesundhedsplejersker, der ikke har den fulde uddannelse, men som dog er hospitalsuddannede.

Vi er stolte af og glade for sundhedsplejerskeordningen, der er medvirkende til, at børnedødeligheden er så lav, som den er. Barnets pleje og opsporingen af de første sygdomstegn hos barnet i dets første leveår er meget vigtig. Det er meget vigtigt, at barnet i det første leveår får den rette pleje, og at man er påpasselig med det; jeg tror, det er af meget stor betydning for mennesket gennem hele dets liv. Det gælder her som så mange andre steder, at det er billigere